

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Til Frederik den Syvendes Minde.

Citation: Richardt, Chr.: "Til Frederik den Syvendes Minde.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Første deel*, 1895, s. 157. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt01-shoot-workid73437/facsimile.pdf>
(tilgået 11. maj 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Første deel

Et Aar.

Til Frederik den Syvendes Minde.
(I Studenterforeningen den 20 Decbr. 1863.)

I.

Kor.

Længe var der stridt og stræbt,
Labyrinthens Traad var fundet;
nu var Minotauros bundet,
bundet ja — om ikke dræbt.

Som en Ægeus Folket sad;
spejded paa de salte Vande,
stirred ud mod Slesvigs Strande,
vented Sønnens Komme glad.

See da kom de sorte Sejl!
græde maatte selv den Stærke;
det var Dødens visse Mærke,
Vi — ak vi tog ikke fejl.

Over Bølgefladen blank
Baaden gjed med tause Aarer, —
ak, og i et Hav af Taarer
Folket, Danmark, Norden sank

Solo, Kvartet og Kor.

Underlig vild var hans Ungdomstid,
for Vinden svajed han hid og did.

»Et skjævnende Skud!« det var Verdens Dom,
»kommer der en Storm, den kaster ham om!«

Da hvined en Storm, gjennem Voldens Brøst,
han stod saa rank, saa det var en Lyst!

— Sin Krone bar han saa stolt som Faa,
og den var ej let at bære paa.

Kongelig Sæd var hans Fædre-Arv:
Kraft fik han af Folkets egen Marv.

Paa Søen lærte han frejdigt Sind,
og saa at bie paa gunstig Vind.

Og var han en sjelden Fugl ved Hove,
saa fløj han desmeer i de grønne Skove.

Fri stander Kongen i Hallen høj:
bedre han lo, jo meer de løj.

»Friheden huer mig selv saa godt,
»det er bedst, jeg deler med Jer mit Slot!«

Saa deelte han ud med rundelig Haand,
løste Aarhundreders trange Baand.

— Trofast var han og Folket god,
trofast som Stammen mod sin Rod;

Og grov han gjerne i Myr og Kjær,
han sankede meer end rustne Sværd;

Taarnede trøstig Thyras Vold,
til i Skyggen af *den* hans Haand blev kold.

— Tak være Kong *Fredrik* for Alt hvad han gav!
Hans Grav skal os være en Valfartsgrav:

En krøblet Skare har han gjort stærk,
og det er et kraftigt Underværk!

Koral.

Kongers Konge! Du som gav
en Grundlov i vort Bryst,
der raaber gjennem Død og Grav
med Domsbasunens Røst;
for hvem en Kæmpegjerning
er tidt en Kæmpesynd, —
Du række ham en Drik
af din Naades dybe Brønd!

160

II.

Fra Dannevirke
til Roskild Kirke
gik Toget hen;
fra Roskild Kirke
til Dannevirke
det gaar igjen!
Fra stakket Hvile
til Kamp paany,
fra Sjælemesse
til Vaabengny.

Men naar det gjælder,
og Blodet vælder
om Thyras Vold,
og Kampen skummer,
og Faren trommer
paa Danmarks Skjold, —
da kommer Kongen
som Skansegjæst!
Først naar vi sejre,
kan ret vi fejre
hans Mindefest.

Mærke.

(Den 19 December 1863.)

Der var saa sort i Kirken om Kongens Sarkofag;
det var som Danmarks Lykke blev jordet idag.